Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy Obwodowej w Opocznie.

2. Rocznik. Część VI.—Wydana i rozesłana dnia 1 czerwca 1916.

TREŚĆ:

I. DZIAŁ OGÓLNY.

Sprawy osobiste.

140.

Zmiana Gubernatora.

№ 10105/16.

Do Ludności Jeneralnego Gubernatorstwa!

Jego c. i k. Apostolska Mość, mój Najmiłościwszy Pan, raczył najłaskawiej zamianować mnie namiestnikiem Galicyi. Ustępuję przeto ze stanowiska jenerał-gubernatora.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić ten kraj, do którego tak się przywiązałem.

Zarząd wojskowy starał się pod mojem kierownictwem według możności łagodzić w tym kraju skutki wojny, wspomagać w obecnych ciężkich czasach warstwy ludności, potrzebujące pomocy, jakoteż, o ile okoliczności na to pozwalają, sprowadzić na normalne tory gospodarcze i kulturalne życie tego kraju. Dalszy ciąg tej pracy składam z całem zaufaniem w ręce swego następcy.

Wielu z pomiędzy Was popierało mnie gorliwie i ofiarnie w pracy dla dobra publicznego. Tym wszystkim dziękuję za to w imieniu własnem i ogółu.

Powaga, zdolności i gorliwość, które przy tej wspólnej pracy u wielu obywateli kraju z radością stwierdziłem, pozwalają powziąć jak najlepsze nadzieje co do przyszłości tego kraju.

Dziękuję również całej ludności za jej prawie że bez wyjątku nienaganne zachowanie się.

Żegnam Was zatem serdecznie i życzę temu krajowi błogosławieństwa Bożego; oby się pięknie rozwijał i doznał szczęśliwej przyszłości.

Lublin, 23. kwietnia 1916 r.

ERYK br. DILLER, w. r.
Jenerał Major.

№ 11229/16.

Do Ludności Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
KAROL KUK zbrojmistrz polny, w. r.

141.

Audyencye u Komendanta Obwodu.

17-V-1916. № 11231-16.

C. i k. Komendant Obwodu przyjmuje codziennie w czasie od 10 i $^1/_2$ do godziny 12 przed południem.

Wszyscy, zgłaszający się z prośbami w Komendzie obwodowej, winni jawić się w schludnem ubraniu, z umytemi rękami i twarzą i uczesani.

Zgłaszający się w ubraniu nieschludnem, nie umyci, względnie nie uczesani, nie będa dopuszczani.

142.

Przywrócenie Puławom i Dęblinowi historycznych nazw.

N. D. A. Z. W. №28434-P. z dnia 20 kwietnia 1916.

L 11000-16.

Naczelny Wódz Armii. mocą przysługującej Mu władzy na terenie okupacyjnym Polski, pozostającym pod austryo - węgierskim zarządem wojskowym, zarządził, by miatu Nowo-Ale-

ksandrya i Iwangrodowi przywrócić ich historyczne nawzy, t. j. by Nowo-Aleksandryę nazywać odtąd Puławami, a Iwangród Dęblinem.

143.

Czas letni.

E. № 9964-16. 29-IV-1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego E. № 27940 z dnia 27 kwietnia 1916 zarządza się co następuje:

Podobnie jak w Monarchii, zostaje z dniem 1 maja 1916 w całym obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego niniejszem urzędownie wprowadzony czas letni.

Dnia 30 kwietnia O GODZINIE 4-ej W NOCY mają być wskazówki u wszystkich zegarków posunięte o jedną godzinę naprzód.

Podług nowego czasu, który jest ważny dla czynności Urzędów Obwodu, mają się wszyscy kierować także i w prywatnem życiu.

II. DZIAŁ ADMINISTRACYJNY:

Gminne—Sprawy wyznaniowe i prowadzenie stanu cywilnego. — Szkolnictwo. — Sprawy wojskowe.

144.

Wsparcia dla potrzebujących pomocy członków rodzin Polskich Legionistów obcej przynależności państwowej.

ad. Res. № 437-16.

Na podstawie reskryptu c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 16 grudnia 1915 roku Op. M. V. P. № 122674, podaje się do powszechnej wiadomości streszczoną prowizoryczną instrukcyę o wsparciach, w drodze łaski, dla potrzebujących pomocy członków rodzin Legionistów Polskich obcej przynależności państwowej.

I.

Członkom rodzin Polskich Legionistów obcej przynależności państwowej, którzy stale przebywają w Polsce rosyjskiej na obszarach, zajętych przez wojska austryacko-węgierskie i niemieckie, mogą być udzielane, w drodze łaski, wsparcia ze wspólnego etatu wojskowego.

Udzielanie wsparcia może jednakowoż nastąpić tylko wtedy, jeśli:

a) utrzymanie dotyczącego członka rodziny zależało dotad istotnie od pracy legionisty i przez wstąpienie tegoż do Legionów zostało zagrożone,

b) członkowie rodziny potrzebują pomocy, co dowodnie ma być stwierdzone, oraz

c) wymienieni nie mają prawa do żądania wsparć rodzinnych.

II.

Za członków rodziny uważa się:

a) żonę i ślubne potomstwo legionisty,

b) jego prawnych przodków (rodziców, dziadków i pradziadów), rodzeństwo i rodziców żony,

c) nieślubną matkę legionisty i jej nieślubne potomstwo,

d) macochę i ojczyma legionisty oraz dzieci żony jego z pierwszego małżeństwa,

e) matki prawego ojca nieślubnej matki legionisty.

Przez rodzeństwo rozumie się także rodzeństwo przyrodnie, jeśli ono posiada wspólnego rodzica. Natomiast ci z rodzeństwa, którzy są nieprawego łoża, nie mają prawa do wsparcia.

III.

Prośbę o przyznanie wsparcia ma wnieść legionista albo członek jego rodziny do właściwej Komendy obwodowej albo oddać na posterunku żandarmeryi, który prośbę prześle dalej do Komendy obwodowej.

Do prośby należy dołączyć dowód co do istnienia warunków, wspomnianych pod I, II, IV i V.

Za taki dowód uważa się poświadczenie Urzędu gminnego i duszpasterza miejsca pobytu, a w braku tegoż—poświadczenie mężów zaufania, wskazanych Komendzie przez Departament Wojskowy Polskiego Naczelnego Komitetu Narodowego albo przez przydzielonych c. i k. Komendom obwodowym Komisarzy Werbunkowych.

W wątpliwych wypadkach przeprowadza dochodzenia c. i k. Żandarmerya w myśl polecenia Komendy obwodowej.

Potrzebujący pomocy członkowie rodzin, którzy mieszkają na terytoryum, pozostającem pod zarządem niemieckim, mają swoje prośby, zaopatrzone w potrzebne dowody, wnosić do SZEFA ADMINISTRACYI PRZY CESARSKO-NIEMIECKIEM GENERAŁ-GUBERNATORZE W WARSZAWIE.

IV.

Wsparcie dla każdego potrzebującego członka rodziny składa się:

a) z zasiłku w wysokości 80 hal. dziennie i,

b) jeśli odnośny członek rodziny wynajmuje mieszkanie,—z dodatku czynszowego, równającego się połowie zasiłku, t. j. 40 hal. dziennie.

Dzieci poniżej 8 lat pobierają tylko połowę zasiłku, t. j. 40 hal. albo, jeśli wchodzi w rachubę najem mieszkania, 40 hal. i 20 hal., to jest 60 hal. dziennie.

Dla potrzebujących pomocy, którzy mieszkają na terytoryum, pozostającem pod zarządem niemieckim, uskuteczniają wypłatę, tytułem zwrotnych zaliczek, niemieckie władze administracyjne w Markach, podług kursu handlowego.

Suma udzielonych członkom rodziny jednego legionisty dodatków czynszowych nie może w żadnym wypadku przekraczać wysokości uiszczonego w rzeczywistości czynszu najmu.

Dzienne wsparcie dla wszystkich członków rodziny nie może nadto przewyższać przeciętnego zarobku dziennego legionisty.

V.

Wsparcia mają być asygnowane od dnia złożenia przysięgi dla pospolitego ruszenia. O ile jednak zgłoszenie się do oddziału nastąpiło później, dopiero od dnia zgłoszenia się aż do wyłączenia z legionów i t. d.

Urlop dla poratowania zdrowia oraz inne, wynikłe nie z winy legionisty przerwy w czynnej służbie wojskowej nie pociągają za sobą utraty prawa do wsparcia. Natomiast wypłacanie wsparcia wstrzymuje się z dniem dezercyi legionisty, jak również z dniem prawomocności wyroku sądowego, którym odnośnego legionistę zasądzono na karę ciężkiego więzienia lub inną cięższą karę.

Jeśli legionista wyłączonym zostaje z Legionów, jako inwalida, i nie jest w możności starać się w dostatecznej mierze o utrzymanie swoich członków rodziny, wsparcie wypłaca się w razie dalszego istnienia potrzeby pomocy.

Jeśli legionista zabitym zostanie w bitwie lub po takiej zaginie albo umrze wskutek uszkodzenia, odniesionego w czynnej służbie wojskowej lub wskutek choroby, spowodowanej taką służbą, wypłaca się i nadal wsparcie dla pozostałych członków rodziny przez czas ich niezaopatrzenia.

VI.

Wszystkie prośby załatwia nieodwołalnie Komenda obwodowa we własnym zakresie działania.

Jeśli prośbę uznano za uzasadnioną, ustala Komenda wysokość i termin płatności zasiłków i wydaje polecenie kasowe.

Co do wypłaty wsparć z łaski obowiązują następujące postanowienia:

1) Na przyznane wsparcia otrzymują członkowie rodzin arkusz płatniczy, według wzoru A. i B., wprost do Komendy obwodowej albo za pośrednictwem właściwego posterunku żandarmeryi.

Wsparcia wypłaca się co pół miesiąca z góry dnia 1 i 16 każdego miesiąca.

2) Wypłata wsparć zarządza się w KASIE KOMENDY za pomocą polecenia kasowego.

145.

Zapytania o jeńców wojennych.

№ 8254. 16.

Aby można było z wielkiej ilości jeńców wojennych właściwego wyszukać, jest koniecznem, by w zapytaniach i prośbach o uwolnienie tychże podawać, o ile możliwie, jak najdokładniejsze dane, to jest:

Imię i nazwisko jeńca,
Imię ojca,
Rok urodzenia oraz miejscowość urodzenia (gmina, obwód),
Religię,
Zawód,
Rodzaj broni (pułk, kompania),
Przypuszczalne miejsce pobytu (obóz jeńców, oddział robotniczy jeńców i t. p.)
Oraz, w razie, gdy jest wiadomem, miejsce i czas wzięcia do niewoli.

Rolnictwo i sprawy gospodarcze.

146.

Roboty przy uprawie pól i przy żniwach.

№ 10360-16.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916. Dz. rozp. Polski Cz. XVIII № 54.

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1. stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże.
2. dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;
3. zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisyi.

Każda komisja składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisyę która nie dopełnia swoich obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takiemu zarządzeniu Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadną bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osiągnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą. O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1. duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych.

2, osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych o które chodzi;

3. samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4. posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono także innemu przedsiębiorstwu w tej samej gminie, które potrzebuje pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkowcy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacye. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w Zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszelkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15 kwietnia 1916, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocz-

nych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie za to przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydatność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza, ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takiemu rozstrzygnięciu niema odwołania.

Artykuł IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdanie z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10 czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1 i 15 każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jenerał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków, co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodnioną, będzie nadto stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydane na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisji gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.*

* to jest 6 kwietnia z 1916.

147.

Robotnicy sezonowi.

№ 10635-16. 16-V-1916.

Na skutek rozkazu c. i k. Najwyższej Komendy Armii z dnia 7 maja 1916 M. V. № 37227/P. podaję do wiadomości, co następuje:

Z uwagi na to, że w krajach Monarchii austryo-węgierskiej żniwa, jak wogóle wszelkie inne roboty polne, zaczynają się od 3 do 4-ch tygodni wcześniej, aniżeli tutaj, w części Polski, daleko na północ wysuniętej, oraz celem ułatwienia zbioru pięknie zapowiadających się tamże żniw jest pożądanem, ażeby ludność rolna, a więc mężczyzni, kobiety, dziewczęta i chłopcy, niemający tutaj dostatecznego zajęcia, wyjechali do Monarchii austryo-węgierskiej dobrowolnie na dobry zarobek i to albo na cały czas robót polnych sezonowych, albo też na czas aż do rozpoczęcia się żniw we własnych gospodarstwach.

Wyjazd może nastąpić na następujących warunkach:

I) Kto chce wyjechać na roboty sezonowe do Monarchii austryo-węgierskiej na cały czas letni, a więc co najmniej do 1-9-b. r., może zgłosić się do ustanowionego przy tutejszej Komendzie obwodowej urzędnika werbunkowego, z którym może zawrzeć odnośną umowę.

Do wyjazdu na roboty polne na cały sezon letni mogą zgłaszać się również i robotnicy, którzy otrzymali już karty, przydzielające ich do utworzyć się mających oddziałów robotniczych, względnie zapisani zostali przez wójtów oraz sołtysów do tychże oddziałów, o ile ludzie ci przy robotach polnych przy własnych gospodarstwach nie są niezbędnie potrzebni.

Rolnicy, zapisani do oddziałów robotniczych a niezbędni przy własnych gospodarstwach mogą zgłaszać się do wyjazdu na roboty, ale tylko na czas najdalej do połowy lipca b. r.

II) Kto chce wyjechać na roboty polne do Monarchii austryo-węgierskie na czas aż do rozpoczęcia się żniw we własnych gospodarstwach, ma się zgłosić u ustanowionego w siedzibie każdej gminy agenta werbunkowego, który po zebraniu odpowiedniej ilości osób przedstawi ich tutejszej Komendzie obwodowej dla zawarcia umowy.

Do wyjazdu na roboty polne najdalej aż do połowy lipca b. r. mogą się zgłaszać wszyscy robotnicy, przydzieleni już do oddziałów robotniczych.

Umowa co do wyjazdu na roboty polne będzie następującej treści:

„Umowa między rolniczymi robotnikami względnie robotnicami Polski z jednej strony, a c. i k. Zarządem wojskowym z drugiej strony co do warunków pracy w Monarchii austryo-węgierskiej aż do czasu własnych żniw:

1.

Obowiązek pracy:

Robotnik zobowiązuje się wobec c. i k. Zarządu wojskowego, że aż do czasu żniw we własnej ojczyznie będzie w Monarchii austryo-węgierskiej pod kierownictwem oraz opieką władz i wyznaczonych pracodawców wykonywać przydzielone mu roboty rolnicze wiernie i pilnie według najlepszych sił, zarazem zapewnia, że jest zupełnie zdrów i z robotami rolniczemi dobrze obeznany.

2.

Familia—powrót.

Każdemu z robotników wolno w celu pomocy oraz współudziału w pracy wziąć ze sobą żonę i dzieci, o ile są oni zdolni do pracy.

Każdemu robotnikowi gwarantuje się, że wraz ze swoimi członkami rodziny zostanie na czas przed własnemi żniwami odesłany tak, że najdalej dnia 12—15 albo 20 lipca b. r. znajdzie się z powrotem w miejscu własnego gospodarstwa.

3.

Wynagrodzenie.

Przed rozpoczęciem podróży otrzyma każdy z robotników na rękę 5 Koron.

Podróż do Monarchii austryo-węgierskiej i z powrotem jest bezpłatna.

Ponadto otrzyma robotnik:

a) **Wyżywienie:**

przez cały czas podróży aż do przybycia na miejsce pracy oraz przez cały czas pracy całkowite wyżywienie, a to stosownie do miejscowych przepisów, czyli tygodniowo na jednego mężczyznę 10 funtów chleba,--na każdą kobietę, dziewczynę oraz chłopca 8 funtów chleba,

na każdego robotnika—1 funt krup jęczmiennych, 1 funt mąki pszennej albo 1 funt dobrej mąki żytniej, $^3/_4$ funta tłuszczu, 1 funt mięsa, 25 funtów kartofli, 7 litrów mleka zbieranego albo $3^1/_2$ litra mleka niezbieranego i $^1/_2$ funta soli.

b) **Mieszkanie:**

wspólne, pożądne pomieszczenie, odpowiadające wymaganiom zdrowia i obyczajów, następnie materyał opałowy do gotowania.

c) **Zapłata dzienna za faktyczny czas pracy:**

dla mężczyzn i silnych chłopaków kosiarzy . . . . 2 Kor.
dla kobiet, dziewcząt i chłopców . . . . . . 1 Kor. 60 hal.

Za roboty pozagodzinowe otrzyma:
każdy mężczyzna za godzinę . . . . 30 hal.
każda kobieta, dziewczyna i chłopiec . . . . . . 20 hal.

Robotnicy, zajęci gotowaniem, dostaną za ten czas takie same wynagrodzenie, jak za czas pracy.

Robotnicy, pracujący pilnie, otrzymają przy powrocie premię 5 Kor.

Wypłata za robotę nastąpi tylko przez zastępcę pracodawcy albo w jego obecności i pod jego odpowiedzialnością, nigdy jednak przez osoby pośrednie.

4.

Czas pracy—narzędzia rolnicze.

Dzienny czas pracy wynosi 12 godzin, wyłączając godziny odpoczynku, które stosownie do pogody mają wynosić w czasie pracy co najmniej 2 godziny.

W pilnych wypadkach ma robotnik także pracować poza godzinami, za co w myśl powyższych przepisów otrzyma osobne wynagrodzenie,

W niedzielę będą pracować robotnicy tylko popołudniu, a otrzymają za to zapłatę za cały dzień.

Narzędzia gospodarskie mają robotnicy, o ile możności, wziąć ze sobą·

5.

Kierownictwo przewozu.

Dla kierowania oraz nadzoru transportów robotniczych wyznaczy c. i k. Zarząd wojskowy osoby zaufane, do których mogą zwracać się robotnicy z wszelkiemi skargami, a ci obowiązani są skargi te przyjąć i przedłożyć przynależnej władzy.

Każdy oddział robotniczy ma się składać co najwyżej ze 100 osób.

6.

Gwarancya władz.

Dotrzymanie wszelkich warunków pracy pozostaje pod nadzorem władz.

Wynagrodzenie, jakie sobie robotnicy rolni w czasie od zawarcia tej umowy aż do powrotu na żniwa do swej ojczyzny (12—15—20 lipca b. r.), zarobią, jest również gwarantowane przez władze.“

Jestem przekonany, że ludność we własnym interesie chętnie skorzysta z nadarzającej się okazyi wyjazdu do Monarchii austryo-węgierskiej bez wszelkich ostrzejszych zarządzeń.

148.

Do robotników sezonowych.

№ 11343 16. 20-V 1016.

1) Każdy, wyjeżdżający na żniwa do Monarchii austryo-węgierskiej, otrzyma na rękę premię Kor. 10.

2) Na wypadek choroby przysługuje każdemu robotnikowi 20 tygodni opieki szpitalnej.

3) Robotnicy, zajęci przy maszynach, będą ubezpieczeni od wypadku na koszt pracodawcy.

Mężczyźni! kobiety! dziewczęta i chłopcy! korzystajcie z okazyi dobrych zarobków i wyjeżdżajcie tłumnie na roboty!

Bierzcie ze sobą kosy, sierpy i motyki!

Na czas swoich żniw będziecie z powrotem u siebie w domu!

149.

Towarzystwo ubezpieczeń od gradobicia «CERES»

№ 8268-16. 16-V-1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 31 marca 1916 roku A. № 17011, obwieszcza się, co następuje:

Oparte na wzajemności Towarzystwo ubezpieczeń od gradobicia «CERES» w Warszawie podejmie w dalszym ciągu swe czynności na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa.

Na przeciąg trwania gradobicia zostanie utworzona w Lublinie SEKCYA WARSZAWSKIEJ CENTRALI DLA KIEROWANIA CZYNNOŚCIAMI TOWARZYSTWA.

Na polecenie Centrali będą czynni w tutejszym obszarze okupacyjnym: Jan Tomorowicz, Franciszek Chądzyński, Witold Garczyński, Stefan Piechowski i Władysław Tarnowski.

150.

Maszyny rolnicze.

№ 11010-16. 17. V. 1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 10 maja 1916 roku № F. 28919 obwieszcza się, co następuje:

Zwracam uwagę wszystkich rolników, ażeby ze względu na zbliżające się żniwa wcześnie zaopatrzyli się we wszystkie maszyny rolnicze, względnie potrzebne części składowe.

Szczególne trudności może sprawiać nabycie materyałów wiążących dla żniwiarek (wiązątek). W sprowadzaniu tychże będzie pośredniczyć Komenda obwodowa.

Wszelkie zapotrzebowanie w maszynach rolniczych, materyałów wiążących do żniwiarek, kos i sierpów i t. p. należy zgłosić, o ile możności, pisemnie w przynależnej gminie, a to najdalej do dnia 30 maja b. r.*)

*) rozesłano do Gmin 17 Maja 1916.

151.

Hodowla królików.

17-V-1916. № 11011-16.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 10 maja 1916 roku № F. 25321 obwieszcza się, co następuje:

Celem podniesienia hodowli królików zamierzone jest sprowadzenie odpowiednich gatunków i rozsprzedanie po cenie kosztów własnych albo odstąpienie hodowcom pod tym warunkiem, że za trzy sztuki odebranych królików po rozmnożeniu zwrócą 4 sztuki królików tego samego wieku, wagi i rodzaju.

W każdej miejscowości, w której znajdują się reflektanci, mają się oni porozumieć, celem utworzenia związków hodowlanych dla objęcia 9 sztuk królików (1 samiec i 8 samic).

Wszyscy, którzy zamierzają kupić albo pobrać za zwrotem króliki, mają w czasie najdalej do dnia 30 maja b.r.*) zgłosić zapotrzebowanie w przynależnej gminie, która zestawione wykazy przedłoży tutejszej Komendzie obwodowej.

*) rozesłano do Gmin 17 Maja 1916.

Sprawy sanitarne i weterynaryjne.

152.

Ustanowienie oglądaczy bydła i mięsa.

№ 383-16. 15-V-1916.

Celem szybkiego stłumienia zaraźliwych chorób zwierzęcych i powstrzymania sprzedaży mięsa, szkodliwego dla zdrowia, zarządzam, co następuje:

Urzędy gminne, które dotychczas nie wybrały oglądaczy bydła i mięsa, mają do 10 dni pod osobistą odpowiedzialnością wójta wybrać tych oglądaczy i podać imię i nazwisko oglądacza i zastępcy przy nadmienieniu ich dotychczasowego zajęcia do zatwierdzenia c. i k. Komendzie obwodowej.

Nadmieniam przytem, iż oglądaczami mogą być tylko ludzie, umiejący czytać i pisać, nieposzlakowanego charakteru. Nie mogą zaś być urzędnicy gminni, rzeźnicy i handlarze bydła.

Oglądacze bydła i mięsa będą pobierać za swe czynności następujące wynagrodzenie:

za oględziny bydła w rzeźniach publicznych przed i po rzezi od sztuk większych, t. j. krów i świń łącznie po . . . . 50 h.

a od sztuk mniejszych, t. j. cieląt, owiec i kóz po . . . . 20 h.

za oględziny zwierząt domowych przed wydaniem pasztortu na jarmarki od koni, bydla i świń po . . . . 30 h.

a od cieląt, owiec i kóz po . . . . 20 h.

Kwoty powyższe mają strony składać natychmiast przy wydaniu paszportu na ręce wójta lub sołtysa danej miejscowości, którzy co miesiąc wypłacać je będą oglądaczom względnie ich zastępcom.

Gminy, w których zakres urzędowania wchodzi kilka lub kilkanaście wsi, powinny wybrać kilku oglądaczy i zastępców (jeden oglądacz i zastępca na 2 lub 3 najbliższe wsie).

Obowiązkiem oglądacza będzie.

1) prowadzić dokładny spis rzeczywistego stanu zwierząt domowych w danej miejscowości z wyszczególnieniem gatunka, płci i wieku zwierzęcia, a to według № domu i nazwiska właściciela,

2) przekonywać się o stanie zdrowia zwierząt domowych przez częste kontrolowanie stanu zwierząt,

3) oglądać chore lub padłe zwierzęta i o każdym podejrzanym wypadku o chorobę zaraźliwą bezzwłocznie donieść wójtowi (sołtysowi), podając dokładnie objawy choroby. Wójt względnie sołtys winien najkrótszą drogą zawiadomić o tem c. i k. Komendę obwodową.

4) Oglądać zwierzęta na rzeź przeznaczone w rzeźniach publicznych tak przed jakoteż i po zabiciu.

5) Prowadzić w rzeźniach publicznych dokładny spis bitych zwierząt z podaniem daty zabicia, gatunku, płci i wieku.

153.

Swiadectwa zdrowia dla koni.

№ 5442/16. 2-V-1916.

Dla zapobieżenia rozszerzaniu się zaraźliwych chorób zwierzęcych, szczególnie nosacizny i świerzbu, które to choroby z powodu nieświadomości ludności o ich zaraźliwości, a nadto z powodu używania koni temi chorobami dotkniętych do różnych robót tak w swojej jak i w innych gminach, a nawet w Obwodzie, coraz bardziej się rozszerzają, zarządzam, co następuje:

Każdy wóz zaprzężony, jakoteż każdy poszczególny koń przy przekraczaniu granic gminy swego postoju musi być zaopatrzony w świadectwo zdrowia dla koni według przepisanego formularza.

W świadectwie tem ma być potwierdzone przez wójta, iż koń wyjeżdżający z granic gminy pochodzi z zagrody wolnej od zaraźliwej choroby końskiej.

Druki na te świadectwa otrzymać można w Komendzie obwodowej, a wójci winni je po wypełnieniu bezpłatnie stronom wydawać.

Za prawdziwość poświadczenia zdrowia odpowiedzialni są wystawiający je, a stwierdzenie rzeczy nieprawdziwych, choćby to tylko z opieszałości pochodziło, będzie jak najsurowiej karane.

Poświadczenia te mają ważność tylko na przeciąg jednego miesiące, po upływie którego właściciele koni mają zaopatrzyć się w nowe.

Właściciele koni przytrzymanych bez tych legitymacyi będą ukarani, a nadto konie w miarę wskazania oddane będą w kontumacyę na koszt właściciela najbliższemu wójtowi.

Oddanie w kontumacyę ma nastąpić co do koni z odleglejszych gmin, jak niemniej co do koni podejrzanych o jaką zaraźliwą chorobę.

Konie oddane w kontumacyę winien wójt, względnie 1) sołtys 2) Komisarz rządowy umieścić w osobnej stajni, szopie i t. d. tak, by nie stykały się z innymi końmi.

O oddaniu w kontumacyę należy bezzwłocznie zawiadomić Komendę obwodową.

Prawo karania za przekroczenia niniejszego rozporządzenia przysługuje oprócz Komendy obwodowej wszystkim posterunkom żandarmeryi, wszystkim wójtom oraz Panu c. i k. Komisarzowi rządowemu miasta Opoczna.

Rozporządzenie to w niczem nie narusza tutejszego rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1916 roku № 7704/16 w sprawie paszportów zwierzęcych.

W Z Ó R.

Poświadczenia zdrowia.

Potwierdzam, że zagroda właściciela konia.................................

.................................z miejscowości.................................

gminy.................................wolną jest od zaraźliwych chorób końskich.

.................................dnia.................................* 191

Naczelnik gminy:

Pieczęć gminna

....

*) Dzień i miesiąc wystawienia należy wpisać literami.

154.

Licencyonowanie ogierów i buhai.

№ 10610/16. 11. V. 1916.

Celem podniesienia hodowli i zaradzenia ubytkowi bydła i koni muszą być wszystkie, do hodowli nadające się, klacze i krowy pokrywane ogierami i buhajami.

Dla poprawienia rasy zarządza się w tutejszym obwodzie Komisye licencyjne, które mają wybrać rozpłodników i nadać ich właścicielom karty licencyjne.

Ogiery i buhaje, opatrzone taką licencyą, mogą pokrywać rozpłodniki żeńskie, wszystkie zaś inne należy od chowu usunąć, a nawet oddać kastracyi.

Gdyby pomimo zakazu używano do pokrywania rozpłodników nielicencyonowanych, w takim razie tak właściciel rozpłodnika męskiego, jak i żeńskiego ukarani zostaną według rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 19 sierpnia 1916 roku (Dziennik rozporządzeń Polski № 30).

Właściciele licencyonowanych rozpłodników mogą pobierać za pokrycie:

od ogiera . . . . 4—10 Koron,
od buhaja . . . . 2—6 Koron,

a w razie pokrycia sztuką nadzwyczajnie rasową może być pozwolone pobierać wyższą taksę.

Właściciele obowiązani są:

1) Rozpłodniki licencyonowane sprzedawać tylko za zezwoleniem Komendy obwodowej, a buhaje, jak długo zdolne są do rozpłodu, nie mogą iść na rzeź.

2) Prowadzić dokładnie rejestr pokrywania na formularzach, otrzymanych z Komenyd obwodowej.

3) Wystawiać właścicielom pokrytych zwierząt poświadczenia stanowienia, równobrzmiące z rejestrem krycia.

Rejestry te muszą być z końcem roku przedłożone Komendzie obwodowej.

155.

Wykazy tygodniowe chorób zakaźnych.

za czas od 16/IV do 22/IV 1916.

Rodzaj choroby.	Miejscowość.	Pozostało chorych z poprzedniego okresu 15/IV 1916.	Przybyło.	Ubyło.	Pozostaje.	Uwaga.
Tyfus brzuszny	Drzewica	7	—	1*	6	* umarł
	Żarnów	13	—	4*	9	* wyzdrowiało
	Stużno	1	2	1*	2	* wyzdrowiał
	Przystawowice Małe	3	—	3*	—	* wyzdrowiało
	Klwów	2	—	2*	—	* wyzdrowiało
	Opoczno miasto	1	—	—	1	
	Przysucha	7	—	—	7	
	Malenice	—	2	—	2	
Tyfus plamisty	Żarnów	5	—	1*	4	* umarł
Ospa	Nieznamierowice	2	—	2*	—	* wyzdrowiało
	Żdżarki	3	—	3*	—	* wyzdrowiało
	Starepole	2	—	2*	—	* wyzdrowiało
	Sławno	1	—	—	1	
	Jelna	1	—	—	1	
	Januszowice	1	—	—	1	

od 22/IV do 28/IV 1916.

Rodzaj choroby	Miejscowość	Pozostało chorych z poprzedniego okresu 16/IV 1916	Przybyło	Ubyło	Pozostaje	Uwaga
Tyfus brzuszny	Drzewica	6	—	3*	3	* wyzdrowiało
	Żarnów	9	10	5*	14	* „
	Stużno	2	—	—	2	
	Opoczno miasto	1	1	—	2	
	Przysucha	7	—	2*	5	* wyzdrowiało
	Malenice	2	—	—	2	
	Zachorzyn	—	3	—	3	
Tyfus plamisty	Żarnów	4	14	—	18	
Ospa	Sławno	1	—	1*	—	* wyzdrowiał
	Jelna	1	—	1*	—	* wyzdrowiał
	Januszewice	1	—	1*	—	* wyzdrowiał
	Grabowa	—	2	—	2	
	Władysławów	—	4	—	4	

od 29/IV 1916 do 6/V 1916.

Rodzaj choroby	Miejscowość	Pozostało chorych z poprzedniego okresu 22/IV 29/IV 1916	Przybyło	Ubyło	Pozostaje	Uwaga
Tyfus brzuszny	Drzewica	3	4	—	7	
	Żarnów	14	—	3*	11	* wyzdrowiało
	Stużno	2	—	—	2	
	Opoczno miasto	2	—	1*	1	* wyzdrowiał
	Przysucha	5	2	3*	4	* wyzdrowiało
	Malenice	2	—	—	2	
	Zachorzyn	3	—	—	3	
	Gałki	—	5	—	5	
Tyfus plamisty	Żarnów	18	—	—	18	
Ospa	Grabowa	2	—	—	2	
	Władysławów	4	—	—	4	
	Klwów	—	1	—	1	

156.

Wykaz o stanie zaraźliwych chorób zwierzęcych.

za czas od 16 do 30 kwietnia 1916.

Data skonstatowania.	Nazwa zarazy.	Nazwa miejscowości i gminy.	Ilość zapowietrzonych obejść (domów).	Ilość chorych, podejrzanych o zarażenie się zwierząt, padłych lub zabitych.	U w a g a.
23/XI 915	Swierzb	dwór Starostwo Gm. Opoczno	jedno	5 chorych koni	
21/XII „	„	dwór Zajączków gm. Zajączków	jedno	5 chorych koni	
7/I 916	„	Wieś Dąbrowa gmina Radonia	jedno	1 chory koń	
8/I „	„	Wieś Jastrząb gmina Goździków	dwa	6 chorych koni	
8/I „	„	Wieś Gielniów gmina Goździków	jedno	1 chory koń	
7/II „	„	dwór Sady Gm. Rusinów	jedno	3 chore konie	
7/II „	„	dwór: Wola Wiencierzowa Gm Rusinów	jedno	2 chore konie	
2/III „	„	Wieś Kozenin Gm. Janków	jedno	2 chore konie	
4/III „	„	Miasto Opoczno	jedno	5 chorych koni	
15/III „	„	wieś Lęgonice małe Gm. Ossa	jedno	1 chory koń	

Sprawy dobroczynności publicznej.

157.

Zapomoga.

№ 9961-16. 2-V 1916.

W dniu 26 kwietnia 1916 spaliły się wskutek pożaru wsie Parczów i Ilińsko, gminy Białaczów. Jako zapomogę dla ciężko dotkniętych mieszkańców rozdzieliła Komenda obwodowa na miejscu kwotę 2000 Koron.

Aprowizacya.

158.

Ograniczenie wyrobu śmietanki.

№ 10108-16. 14-V-1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 24 kwietnia 1916 roku F. № 24893 zarządza się co następuje:

Wytwarzanie śmietanki dozwolone jest tylko dla wyrobu masła.

Sprzedaż śmietanki, jak również sprzedaż kawy ze śmietanką w lokalach publicznych jest wzbroniona.

Niestosujący się do tego zarządzenia będą karani.

159.

Ceny wytyczne, względnie maksymalne.

№ 2447-IV-16.

W ślad obwieszczenia № 2447-I-16 Dz. urz. Rocz. II. Cz. III № 57, Cz. IV. № 83 i Cz. V. № 113 wyznacza się dla wymienionych poniżej towarów na czas od 1 do 30 czerwca 1916 roku następujące ceny wytyczne względnie maksymalne.

Grupa towarów	T O W A R	Hurtownie***			Detalicznie		
		Waga ros.	K.	h.	Waga ros.	K.	h.
Mięso, wędliny, tłuszcze i kiełbasy.	Mięso wołowe z kośćmi .	1 funt	1	15	1 funt	1	20
	„ „ bez kości .	1 „	1	32	1 „	1	40
	Polędwica . . .	1 „	1	42	1 „	1	50
	Cielęcina . . .	1 „	1	05	1 „	1	10
	Baranina . . .	1 „	—	94	1 „	1	—
	Wieprzowina . . .	1 „	1	70	1 „	1	80
	Wędzonka . . .	1 „	2	25	1 „	2	40
	Słonina surowa . .	1 „	2	45	1 „	2	80
	Słonina suszona . .	1 „	2	55	1 „	2	90
	Smalec wieprzowy . .	1 „	2	75	1 „	3	—
	Łój	1 „	1	14	1 „	2	—
	Kiełbasa zwyczajna . .	1 „	2	05	1 „	2	24
	„ Krakowska . .	1 „	2	35	1 „	2	50
	Salceson	1 „	2	—	1 „	2	24
	Szynka	1 „	2	85	1 „	3	—
Drób.	Gęsi	—	—	—	1 funt	1	20
	Kaczki	—	—	—	1 „	1	20
	Kurczęta	—	—	—	1 szt.	1	40
Artykuły mączne, kasze i chleb.	Mąka żytnia 80%-wa .	1 q.	39	50	1 funt	—	18*
	Mąka razówka . . .	1 q.	35	—	1 „	—	16*
	Mąka pszenna 80%-wa .	1 q.	43	20	1 „	—	20*
	Mąka pszenna razówka .	1 q.	38	—	1 „	—	17*
	Otręby	1 q.	13	50	1 „	—	—
	Pęcak gruby . . .	1 funt	—	38	1 „	—	40
	„ średni . . .	1 „	—	38	1 „	—	40
	Kasza jaglana . . .	1 „	—	48	1 „	—	50
	„ hreczana . .	1 „	—	46	1 „	—	50
	Chleb mieszany . . .	1 „	—	18	1 „	—	18
Artykuły strączkowe.	Groch (cały) . . .	1 funt	—	42	1 funt	—	45
	Groch (łupany) . . .	1 „	—	47	1 „	—	50
	Fasola	1 „	—	47	1 „	—	50
Mleko, nabiał i jaja.	Mleko niezbierane . .	—	—	—	1 litr	—	34
	Masło	1 funt	2	70	1 funt	2	80
	Jaja (świeże) skrzynka 1440 szt.	1 skrzyn.	95	—	1 szt.	—	07
Towary kolonialne i korzenne.	Kawa (palona) . . .	1 funt	4	80	1 funt	5	—
	Cukier w głowach . .	1 „	—	64	1 „	—	70
	Cukier w kostkach . .	1 „	—	64	1 „	—	70
	Cukier kryształ . . .	1 „	—	64	1 „	—	70

Grupa towarów	T O W A R	Hurtownie***			Detalicznie		
		Waga ros.	K.	h.	Waga ros.	K.	h.
Towary kolonialne i korzenne.	Cukier mączka . . .	1 funt	—	64	1 funt	—	70
	Herbata	1 „	—	—	1 „	9	—
	Kakao	1 „	5	60	1 „	6	—
	Sól kuchenna . . .	1 „	—	10	1 „	—	11
	Sól stołowa . . .	1 „	—	11	1 „	—	12
	Pieprz	1 „	—	—	1 „	6	50
	Kminek	1 „	—	76	1 „	—	80
	Olej jadalny . . .	1 „	—	80	1 „	—	90
	Ocet	1 litr	—	55	1 litr	—	60
Jarzyny	Ziemniaki . . .	1 Korzec	5	—	1 pud	—	84
					1 funt	—	3
	Marchew . . .	1 funt	—	35	1 „	—	40
	Buraki	1 „	—	14	1 „	—	15
	Cebula	1 „	—	48	1 „	—	50
	Czosnek	1 „	2	30	1 „	2	40
	Chrzan	1 „	—	28	1 „	—	30
Owoce.	Jabłka	1 funt	—	—	1 funt	—	—
	Śliwki suszone . . .	1 „	—	95	1 „	1	—
	Powidła	1 „	1	40	1 „	1	50
Napoje.	Piwo	1 litr	—	—	1 litr	—	80
	Wódka	1 „	—	—	1 „	8	—
	Rum	1 „	—	—	1 „	7	—
	Woda sodowa . . .	1 „	—	20	1 „	—	30
Bydło do bicia.	Woły	1 funt	—	70	—	—	—
	Byki	1 „	—	66	—	—	—
	Krowy	1 „	—	66	—	—	—
	Jałówki	1 „	—	64	—	—	—
	Cielęta	1 „	—	62	—	—	—
	Świnie	1 „	1	30	—	—	—
	Owce	1 „	—	70	—	—	—
Artykuły pastewne.	Siano nieprasowane . .	1 q.	9	00**	—	—	—
	Siano prasowane . .	1 „	10	00**	—	—	—
	Słoma nieprasowana . .	1 „	4	00**	—	—	—
	Słoma prasowana . .	1 „	5	00**	—	—	—
Mydło, artykuły do palenia, świecenia i czyszczenia.	Drzewo opałowe twarde .	1 pud.	—	80	—	—	—
	Drzewo opałowe miękkie .	1 „	—	80	—	—	—
	Węgiel kamienny . .	1 „	—	80	—	—	—
	Koks	1 „	1	80	—	—	—
	Nafta	1 kwar.	—	44	1 kwar.	—	50
	Spirytus do palenia . .	1 litr	1	32	1 litr	1	40
	Zapałki	—	—	—	1 pacz.	—	4
	Świece zwyczajne st. . .	1 funt	1	60	1 funt	1	70
	Mydło zwyczajne . .	1 „	—	—	1 „	2	20
	Mydło zwyczajne do prania .	1 „	—	—	1 „	1	60
	Soda	1 „	—	28	1 „	—	30

UWAGA: *) Monopol (Cena maksymalna monopolowa loco młyn). **) Cena nabywcza. ***) Jednostka hurtowna=1 pud.

Górnictwo. — Leśnictwo i ogrodownictwo — Sprawy drogowe. — Sprawy kolejowe i pocztowe

160.

C. i k. Północna Kolej Wojskowa.

17-V-1916. № 10369-16. Ad J. G. W. № 14 z dnia 24 kwietnia 1916.

C. i k. kolej wojskowa w północnej części obszaru okupacyjnego ma od 1 kwietnia nazwę «C. i k. Północna Kolej Wojskowa».

161.

Stacya zbiorcza dla przedmiotów znalezionych na północnej kolei wojskowej.

№ 11001-16. 17-V. 1916.

Ad. J. G. W. Rozk. № 17. Punkt 6.

C. i k. północna kolej wojskowa przystąpiła do austryackiego Biura wyrównawczego w Wiedniu (dworzec kolei zachodniej) co do towarów nadliczbowych, pakunków i przedmiotów znalezionych.

Jako miejsca zbiorcze dla przedmiotów znalezionych, oznaczoną została stacya kolei Państwowej Radom. Odnośne reklamacye należy skierować do Komendy c. i k. północnej kolei państwowej w Radomiu.

Zajęcia.

162.

Dnie bezmięsne.

15-V-1916. № 9402-16.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w Lublinie z dnia 29 marca 1916 roku № P. 18790, zarządza się, co następuje:

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia znosi się obwieszczenie Komendy obwodowej z dnia 1 sierpnia 1915 roku № 1263, ustanawiające **wtorki i piątki**, jako dnie bezmięsne, a natomiast ustanawia się **poniedziałki i czwartki**, jako dnie, w których nie wolno spożywać żadnego mięsa.

W dniach tych, t. j. w poniedziałek i czwartek muszą być bezwarunkowo zamknięte wszystkie jatki mięsne.

Restauracye, prócz wyrobów kiełbasianych (wędlin) i trzewiowych (wątroba, śledziona, serce, nerki płuca i mózg) w dniach tych nie mogą podawać potraw mięsnych.

Ograniczenie to obowiązuje w równej mierze wszystkie gospodarstwa domowe.

Niestosujący się do tego zarządzenia będą karani grzywnami, względnie aresztem, a przekraczającym rzeźnikom, względnie restauratorom będzie nadto odebrana karta przemysłowa.

Paszportowe.

163.

Zniesienie przymusu paszportowego dla świadków wezwanych przez Sąd.

№ 9499-16. 17-V 1916.

C. k. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29 stycznia 1916 roku L.58867, wydanym w porozumieniu z Naczelnym Wodzem Armii, zarządziło, na podstawie § 4 rozporządzenia całego Ministerstwa z duia 17-VIII 1915 roku (Dziennik rozporządzeń № 241), dotyczącego przymusu paszportowego w obszarze wojennym, że wezwanie władzy administracyjnej lub sądowej stanowi dostateczną legitymacyę do podróży z miejsca zamieszkania (pobytu) aż do miejsca siedziby władzy wzywającej, jeżeli wójt dotyczącej gminy potwierdzi tożsamość osoby wezwanej na dokumencie wezwania swym podpisem i pieczęcią urzędową, a wezwany dokument ten podpisze.

Policyjne.

164.

Użycie broni przez policyę graniczną.

№ 10201-16. M. G. G. № B. 23339-16. z 28-IV 1916.

W pewnem miejscu granicznem pewien mieszkaniec obszaru okupowanego, który wezwaniu żandarma do zatrzymania się nie uczynił zadość, został przez tegoż żandarma postrzelony i przytem tak ciężko zraniony, że wskutek ran umarł.

Niniejszy wypadek podaje się do wiadomości w celu przestrogi, a przytem zauważa się, że wszelkie organa pełniące straż na granicy, są uprawnione w razie nieuczynienia zadość ich wezwaniu użyć broni.

165.

Wykonywanie przez Urzędy gminne orzeczeń karnych Komendy obwodowej.

№ 11302-16. 18-V-1916.

Komenda obwodowa zrobiła spostrzeżenie, że Urzędy gminne w wypadkach zasądzenia przez Komendę obwodową poszczególnych osób na grzywnę względnie karę aresztu w przeważnej ilości wypadków donoszą o wykonaniu kary aresztu, nie donosząc równocześnie o nieściągalności grzywien.

Gdy postępowanie takie nie odpowiada intencyi orzeczeń Komendy obwodowej, zarządza się:

W razie skazania przez Komendę obwodową danej osoby na grzywnę względnie karę aresztu, należy w pierwszej linii starać się ściągnąć grzywnę, ewentualnie w drodze ekzekucyi mobilarnej, a dopiero, gdyby grzywna nie dała się ściągnąć bez zagrożenia egzystencyi skazanego, wykonać karę aresztu.

Przy wszystkich dotyczących relacyach o wykonaniu kary aresztu należy równocześnie wyraźnie donieść, że grzywna jest nieściągalna.

Za nieprawdziwe doniesienie w tym względzie winni będą surowo ukarani.

166.

Raporty w sprawie aresztantów.

№ 3401 16. 18-V-1916.

Na zapytanie jednego z Urzędów gminnych oznajmia się, że niema potrzeby przedkładania Komendzie obwodowej raportów o aresztantach, odbywających karę w aresztach gminnych, które to wykazy przed wybuchem wojny przedkładane były Prokuratorowi Sądu Okręgowego.

Oznajmienie to nie znosi tutejszego rozporządzenia № 3039-15 z dnia 24-8-1915 (Dziennik urz. Roczn. I Cz. II. № 5), według którego Urzędy gminne obowiązane są do przedkładania miesięcznych rejestrów kar, nałożonych przez wójtów, względnie sołtysów.

167.

W sprawie przepisów targowych dla targów i jarmarków w obwodzie opoczyńskim.

1.

Przyjęte w tutejszym obwodzie powszechnie targi i jarmarki mają się odbywać na placu targowym, przez gminę na to wyznaczonym.

2.

W czasie od 1 kwietnia do 31 września ma się kończyć ruch targowy najpóźniej o godz. 4-ej popołudniu, zaś w czasie od 1 października do 31 marca ma się kończyć o godz. 3-ej popoł.

3.

Natychmiast po skończeniu targu ma zarządzić Urząd gminny oczyszczenia placu targowego.

4.

Nadzór nad ruchem targowym mają wykonywać: w mieście Opocznie c. i k. Komisarz rządowy, zaś poza miastem Opocznem — przeznaczeni przez gminę jeden lub dwóch komisarzy targowych.

5.

Dozór targowy dotyczy strzeżenia publicznego bezpieczeństwa, używania właściwych miar i wag, badania, czy przywiezione na targ środki spożywcze nie są zafałszowane, oraz śledzenie wszelkich nadużyć, zwłaszcza co do oszukańczego śrubowania cen.

Towary zafałszowane mają być skonfiskowane, zaś co do winnych należy zrobić doniesienie do tutejszej Komendy obwodowej, celem wdrożenia przeciw nim postępowania karnego.

6.

Do zarządzeń komisarzy targowych musi każdy, odwiedzający targ, bezwarunkowo zastosować się.

7.

Keżda gmina targowa ma utrzymywać w pogotowiu wzory miar i wag, a każdy, odwiedzający targi, może za opłatą 4 halerzy dać zbadać w Urzędzie gminnym ciężar i miarę kupionych towarów.

8·

Komisarze targowi obowiązani są na każdym targu badać wagi i miary, a w razie nieprawidłowości — wykluczyć odnośnych sprzedawców z targu i zrobić o tem doniesienie do c. i k. Komendy obwodowej w opocznie.

9.

Wszyscy ci, którzy na placach targowych sprzedają na kramach artykuły, co do których tutejsza Komenda obwodowa rozporządzeniem wyznaczyła ceny wytyczne, oqowiązani są uwidocznić ceny sprzedawanych artykułów na tablicach w sposób czytelny i w padający w oczy.

Ceny muszą być podane w koronach.

C. i k. Komisarz rządowy w mieście opocznie, zaś wójci gmin na targach w odnośnych gminach obowiązani są wywiesić na widocznych miejscach obwieszczenia cen wytycznych tutejszej Komendy obwodowej, oraz przygotować i trzyma na składzie stosowne tabliczki dla wypisania cen wytycznych, które za zapłatą mogą być sprzedawane sprzedającym.

10.

Wszstkie gminy, poza miastem Opocznem, mogą pobierać następujące opłaty targowe:

1) od sprzedawców z ręki albo z ziemi . . . 2 hal.,
2) „ „ z wozu . . . . 5 hal.,
3) „ „ przy stole . . . . . 10 hal.,

11.

Z tego dochodu mają być pokryte:

1) koszta czyszczenia placu po każdym targu,
2) koszta zakupna ewentualnie utrzymania wzorów miar i wag,
3) wynagrodzenie komisarzy targowych, których wyznaczy wójt.

Reszta stanowi dochód gminy.

Opłaty targown dla miasta Opoczna wydane zostaną osobno.

12.

Handlarzom wolno czynić zakupy na placu targowym dopiero od godziyny 11 przed poł. t. j. od chwili, kiedy na targu zostanie wywieszoną biało-czerwona chorągiew.

13.

Skupywanie pewnych artykułów spożywczych poza placem targowym, np. na drogach prowadzących na targ, na przedmieściach — jest wogóle zakazane.

Skupywanie jaj, masła oraz drobiu po wsiach bez specyalnego tutejszej Komendy obwodowej jest również niedozwolone.

Winnych mają karać grzywnami, względnie aresztem: w mieście Opocznie c. i k. Komisarz rządowy, zaś w gminach — wójci względnie c. i k. posterunki żandarmeryi.

14.

Zawodowi handlarze, pośrednicy, podbijający niesumiennie ceny nierogacizny, mają być wwkluczeni z targu.

Uporczywi pośrednicy będą karani grzywnami, względnie areztem, a to w Opocznie przez Komisarza rządowego, zaś w gminach — przez wójtów, wzglednie przez posterunki żandarmeryi.

15.

Osobom, dotkniętym chorobami zaraźliwemi, lub zamieszkałym w domach w których panują choroby zaraźliwe, zakazuje się pod surową karą odwiedzania targów.

16.

Sprzedaż wódki w dnie targowe jest niedozwolona. Odnosi się to zarówno do szynków jak i do składów wódek.

17.

Za ścisłe przestrzeganie powyższych przepisów targowych są mi osobiście odpowiedzialni: w mieście Opocznie — c. i k. Komisarz rządowy. zaś w gminach — wójci.

18.

Powyższe przepisy targowe obowiązują we wszystkich miejscowościach targowych i wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Polowanie i rybołówstwo. — Rozmaite.

168.

Reaktywowanie Urzędu cechowniczego w Lublinie.

(Rozporządzenie Wojsk. Gen. Gub. z dnia 26-I-1916 № 11385-15)

№ 1657-16-F. A. 18-V-1916.

Celem nadzoru cechownictwa na okupowanym obszarze Polski i celem załatwienia spraw, które należą do cechownictwa, reaktywowano przy c. i k. Generalnej Gubernii Urząd cechowniczy (sprawdzanie miar i wag) z siedzibą w Lublinie.

Do Kierownika Urzędu cechowniczego należy:

a) cechowanie i sprawdzanie wszystkich miar, ciężarków i wag, które są w użyciu lub są do użycia przeznaczone,

b) pobieranie należytości cechowniczych,

c) prowadzenie ksiąg rachunkowych na wpływające należytości za cechowanie i wykazów przeprowadzonych cechowań,

d) doniesienia do odnośnej Komendy obwodowej o nadużyciach i przekroczeniach.

Używanie nieocechowanych miar i wag w handlu i przemyśle w obwodzie opoczyńskim jest zakazane pod karą.

169.

Bank włościański.

№ 4043/16. 15. IV. 1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 10 stycznia 1916 r. № 15011 zarządza się, co następuje:

Wszystkich tych, którzy nabyli od rosyjskiego Banku Włościańskiego ziemię i pozostali winni temuż Bankowi jeszcze pieniądze, wzywa się niniejszem, ażeby pozostałą dłużną kwotę zapłacili w ratach, z Bankiem Włościańskim, poprzednio umówionych, do Kasy tutejszej Komendy obwodowej.

Uiszczona spłata będzie policzona na rachunek zakupionej ziemi.

170.

Ubezpieczenie ogniowe.

№ 6766-16.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z 13 marca 1916. A. № 11.950 zarządza się co następuje:

Istniejące w Polsce Kongresowej na podstawie ustaw z roku 1870 i 1900 powszechne, przymusowe, na wzajemności oparte ubezpieczenie budynków od ognia zostaje niniejszem powołane do życia.

Agendy tegoż ubezpieczenia w tutejszym obwodzie będzie w dalszym ciągu prowadziło pod kontrolą tutejszej Komendy obwodowej Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń budynków od ognia w Warszawie przez swoje zastępstwo w Lublinie.

Wszystkich obowiązanych do ubezpieczenia ogniowego wzywa się niniejszem, ażeby zaległe i bieżące premie ubezpieczeniowe złożyli i w przyszłości składali w przynależnych Urzędach gminnych zaś w mieście Opocznie do rąk c. i k. Komisarza rządowego, w przeciwnym bowiem razie zostaną one ściągnięte przymusowo.

Urzędy gminne obowiązane są wpłacone kwoty 5 i 25 każdego miesiąca składać w kasie tutejszej Komendy obwodowej. Wpłacone pieniądze zostaną następnie oddane do dyspozycyi Zastępstwa Towarzystwa ubezpieczeń od ognia w Lublinie dla wypłacenia szkód ogniowych.

Zastępstwo Towarzystwa ubezpieczeń budynków od ognia w Lublinie obowiązane jest wynagradzać również i takie szkody ogniowe, które wskutek przerwania czynności ubezpieczeniowych nie zostały zgłoszone w terminie w ustawie przepisanym, o ile poszkodowani zaległe premie dodatkowo wyrównają.

Zatwierdzona przez Jeneralne Gubernatorstwo w Warszawie zmiana § 58 (397) ustawy, na podstawie której budynki zniszczone lub uszkodzone wskutek działań wojennych na wniosek poszkodowanych wcale nie podlegają lub tylko częściowo podlegają przymusowej opłacie asekuracyjnej—została przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie przyjętą do wiadomości. Bliższe wyjaśnienia w tej sprawie zostaną w swoim czasie wydane.

Urzędnicy towarzystwa ubezpieczeń budynków od ognia, zatrudnieni w tutejszym obwodzie, mają prawo noszenia odznak, przepisanych przez Główny Zarząd.

171.

Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od Ognia „Snop“.

17-V-1916. № 10634-16.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 8 maja 1916 roku E. № 23470-16 oraz w uzupełnieniu tutejszego obwieszczenia z dnia 21 marca 1916 roku № 6768-16 (Dziennik urzędowy Roczn. II. Cz. IV № 76) obwieszcza się co następuje:

Podaje się, że Warszawskie Towarzystwo Ubezpieczeń „Snop", pracujące obecnie pod firmą: Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od Ognia „Snop“, otrzymało zezwolenie na ubezpieczenie od ognia w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego budynków, których wartość szacunkowa przekracza Rb. 5000, oraz ruchomości w miastach i fabrykach.

Zezwolenie to zawisłem jest od warunku założenia filii na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego.

172.

Towarzystwo wzajemnego ubezpieczenia w Krakowie.

№ 11012-16. 16 V-1916.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 9 maja 1916 roku E. F. № 22226 16 obwieszcza się. co następuje:

Oparte na wzajemności Towarzystwo ubezpieczeń w Krakowie otrzymało pozwolenie na zawieranie interesów ubezpieczeń na życie.

W Lublinie zostanie założone miejsce płatnicze tegoż zakładu.

173.

Czwarta austryacka pożyczka wojenna.

№ 10523-16. 17-V-1916.

Ażeby ułatwić ludności uczestnictwo w subskrypcyi na czwartą pożyczkę wojenną, ustanowione zostało przy tutejszej Komendzie obwodowej (w Biurze Referenta komercyalnego) miejsce dla wszelkich subskrypcyi z tutejszego obwodu na pożyczkę wojenną.

Czwarta pożyczka wojenna jest wolnym od podatku, nadzwyczaj pomyślnym i bezwarunkowo pewnym papierem lokacyjnym.

Wydane zostają:

1) $5^1/_2$% umarzalna pożyczka po kursie emisyjnym K. 93 za K. 100. zwrotna w czasie od 1/12 1921 do 1/12-1956.

2) $5^1/_2$% państwowe bony skarbowe po kursie emisyjnym K. 95.50 za K. 100, zwrotne 1/6. 1923.

Banki austryackie udzielają subskrybentom znacznych ułatwień przy spłacie.
Bliższych wyjaśnień w tej sprawie udziela się interesowanym w Biurze Referenta komercyalnego.
Niniejszem zaprasza się ludność do wzięcia udziału w subskrypcyi przy nadarzającej się okazyi pomyślnej lokaty kapitału.

174.

Znalezione pieniądze

Ad № 1286-15· 17-V. 1916.

(Obwieszczenie drugie)

Dnia 30 lipca 1915 roku o godzinie 1-ej popołudniu znaleziono około rampy w mieście Opocznie portfel, zawierający 90 Koron, 5 sztuk guldenów, czarny zegarek i kartki widokowe.
Wzywa się przeto właściciela, ażeby swe prawo własności do powyższych przedmiotów wykazał w c. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie.

Ad № 8103-16.

Dnia 30 marca 1916 roku około 1/2 do 12 przed południem znaleziono w Opocznie portfel zawierający 54 ruble, 10 koron, 64 kop. i 2 halerze.
Wzywa się właściciela, ażeby swe prawo własności wykazał w c. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie.

III. DZIAŁ SKARBOWY.

Podatki. — Monopol spirytusowy i wyszynki.

175.

Monopol spirytusowy oraz zwalczanie pijaństwa.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22 kwietnia 1916, Dz. rozp. Polski Cz. XIX № 55.

№ 3962-16-F. A.

I. Rozdział.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.
Pod nazwą spirytusu rozumieć należy wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są w ogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.
Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi clowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, № 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, № 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

II. Rozdział.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu,

w szczególności:

1. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2),
2. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4),
3) dla wyszynku wódki lub handlu wódki w ilościach mniejszych niż pięć litrów.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.
Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.
O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.
Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.
Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.
Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.
Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

III. Rozdział.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.
Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.
Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy.

IV. Rozdział.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1. przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2. częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny.

3. pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4. podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1. kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącania lub nieważności zastawu lub poręki;

2. zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3. zawieráć z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

V. Rozdział.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedáne bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Monopol tytoniowy.

176.

Monopol tytoniowy.

№ 2782-16-F. A.

Podaje się do powszechnej wiadomości rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 8. marca 1916, wydane i rozesłane dnia 11. marca 1916 (Dz. rozp. Część XVI, Punkt 50 z r. 1916) dotyczące monopolu tytoniowego.

§ 1.

Prawo monopolowe.

Przywóz tytoniu do obszaru okupuwanego i sprzedaż tytoniu w obrębie tego obszaru zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą «tytoń» rozumieć należy w niniejszem rozporządzeniu liście tytoniu, tytoń do papierosów, tytoń do palenia, tabakę do zażywania, prymkę, cygara i papierosy.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz dla celów określonych w § 4, punkt 1 do 3, ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, № 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Podróżnym wolno przewozić dla użytku w czasie podróży dziesięć sztuk cygar lub dwadzieścia pięć sztuk papierosów, lub trzydzieści pięć gramów tytoniu (§ 4, punkt 5, ordynacyi cłowej).

§ 3.

Sprzedaż.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedawania tytoniu w miarę postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, № 28, Dz. rozp.

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży tytoniu będą ustanowione jednolicie w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach ma być tytoń oddany producentom fabrykatów tytoniowych i ustala prowizye, przysługujące handlarzom (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, № 28. Dz. rozp.).

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży tytoniu.

§ 5.

Istniejące zapasy.

Ustęp końcowy § 4. nie stosuje się do zapasów, znajdujących się na obszarze okupowanym w dniu 15 marca 1916. Co do tych zapasów może Jenerał-Gubernatorstwo podwyższyć w drodze rozporządzenia pobierane według ustaw krajowych podatki pośrednie aż do wysokości 100% stopy podatkowej.

§ 6.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu tytoniowego.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie karane będą przez Komende obwodową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 8.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 27 czerwca 1915, № 22 i 23 Dzien. rozp. są uchylone

Papier cygaretowy i tutki cygaretowe podlegają stopie cłowej 250 K. za 100 Kg.

Wejście w życie.

§. §. 1, 2 i 8 weszły w życie z dniem ogłoszenia, inne postanowienia tego rozporządzenia z dniem 15 marca 1916.

177.

A). Regulamin w sprawie urządzenia sprzedaży tytoniu i pozwoleń na tę sprzedaż.

№ 3422-16.-FA.

1. Według rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dn. 26 lipca 1915 № 28 Dz. rozp. do prowadzenia handlu tytoniem potrzebna jest koncesya Zarządu wojskowego.

2. Koncesya, która każdego czasu jest odwołalną, może być udzieloną tylko dla takich miejscowości, gdzie otwarcie sprzedaży tytoniu odpowiada potrzebom ludności, może być jednak udzieloną tylko na takie lokale, które pod względem sanitarnym do tego się nadają, a których nadzór skarbowy i policyjny nie nastręcza żadnych trudności

3. Przy urządzaniu i obsadzaniu trafik baczyć należy z jednej strony na potrzeby ludności, z drugiej zaś strony uważać także na to, aby egzystencya trafikantów nie była narażoną przez nadmierną ich liczbę.

4. Zarząd wojskowy udzielać będzie koncesye na trafiki wedle swego uznania.

5. Otwarcie i obsadzenie nowych jakoteż nadanie opróżnionych Składowni tytoniu zastrzeżone jest dla Generał-Gubernatorstwa, otwarcie i nadanie trafik należy do kompetencyi Komend Obwodowych.

6. Trafiki w koszarach i na stacyach kolejowych nadawać się będzie zawsze w porozumieniu z komendantem koszar względnie z Zarządem stacyi.

7. Składy tytoniu i nowo powstałe lepsze trafiki mają być nadawane przedewszystkiem tylko niezaopatrzonym wdowom i sierotom po poległych wojskowych c. i k. armii jakoteż niezdolnym do zarobkowania osobom wojskowym armii i zarządu wojskowego.

Polscy legioniści mają być uważani jak przynależni do armii, zaś ich pozostałe rodziny jak niezaopatrzone wdowy i sieroty po wojskowych.

8. Od prowadzenia składu lub trafiki wykluczone są osoby:

a) małoletnie

b) które za zbrodnie lub przestępstwo sprzeniewierzenia oszustwa, kradzieży były karane lub są w śledztwie lub które były karane za ukrócenia dochodów skarbowych

c) które z innych jakich przyczyn nie mogą uchodzić za godne zaufania,

d) które nie posiadają odpowiedniego lokalu

9. W trafikach wolno sprzedawać wyroby tytoniowe tylko takie, które pochodzą z c. i k. magazynów tytoniowych.

B). Regulamin dla składów tytoniu.

1. Dla pośredniczenia miedzy magazynami tytoniu, a trafikami ustanawia sią w miastach i większych miejscowościach składy tytoniu, które z reguły są połączone z trafiką.

2. Lokal składu musi być czysty, suchy, przewiewny, jasny i ogrzewalny; na zewnątrz ma być oznaczony napisem «c. i k· Skład tytoniu»,podłoga i ściany składu muszą być wyłożone deskami.

3. Prowizyę składowni ustanawia się procentowo od ceny taryfowej otrzymanych wyrobów tytoniowych przy uwzględnieniu zachodzących w danym wypadku okoliczności. Prowizya ta nie może przekraczać następujących granic:

a) 13% w siedzibie magazynu tytoniowego i w innych miejscowościach oddalonych do 10 km.

b) 14% w miejscowościach które oddalone są od magazynu tytoniowego ponad 10 km. do 20 km.

c) 15% we wszystkich innych miejscowościach.

W tej prowizyi mieści się już 10% zysk (prowizya) trafikanta.

Generał-Gubernatorstwo zastrzega sobie na przyszłość prawo rocznej rewizyi stosunków dochodowych i prawo dodatkowego przypisania zwrotu zysków wstecz za upłyniony okres czynności. W celu tej rewizyi mają składy z końcem każdego roku przedłożyć Gubernii za pośrednictwem magazynu tytoniowego wykaz dochodów i wydatków według dołączonego formularza A.

4. Składownia ma pobierać wyroby tytoniowe wyłącznie tylko z magazynu jej wyznaczonego. Taksamo składownia nie może wydawać wyrobów tytoniowych innym trafikantom jak tylko tym, którzy jej zostali przydzieleni i do swej własnej trafiki. Przy wydawaniu wyrobów do detalicznej sprzedaży trafika składowni nie może być korzystniej traktowaną jak wszystkie inne trafiki.

5. Składy zamawiają w magazynie wyroby tytoniowe na przepisanym formularzu zamówień w 2 egzemplarzach. Magazyn bada zamówienie zwłaszcza w kierunku posiadanego zapasu, oblicza i likwiduje należytość. Zalikwidowaną kwotę płaci składownia w Kasie c. i k. Komendy obwodowej i otrzymuje na to kwit urzędowy. Na podstawie zalikwidowanego zamówienia i przedłożonego kwitu z uiszczonej zapłaty wydaje Magazyn wyroby tytoniowe, przyczem zwraca się składowi drugi egzemplarz (duplikat) zamówienia.

6. Trafikantom ma się wydawać wyroby tytoniowe na podstawie zamówienia za zapłatą ceny taryfowej po strąceniu 10% prowizyi trafikanta. Każde zamówienie należy wpisać do książki poborowej trafikanta według ilości i gatunków przy uwidocznieniu wartości taryfowej. Książki poborowe należy trafikantom zwrócić, natomiast ich zamówienia mają być w składzie przechowane.

Wyroby wydawane ze składu do własnej trafiki mają być również zapisane na formularzu zamówień dla trafikanta.

7. Raz wydany towar nie może być napowrót przyjęty.

8. Każdy skład musi być otwarty we wszystkie dnie powszednie od godz. 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu. Odnośnie do trafiki składu mają zastosowanie przepisy regulaminu dla trafikantów.

9. Każdy skład powinien mieć zapas wyrobów tytoniowych wystarczający o ile możności na 8—10 dni.

10. Jak najsurowiej jest zakazana wszelka manipulacya na niekorzyść ilości lub jakości towaru, jak ujmowanie tytoniu z paczek, mieszanie rozmaitych gatunków, dodawanie obcych substancyi, sprzedaż papierosów własnego wyrobu.

11. Z trafikantami należy się obchodzić uprzejmie i załatwiać ich po kolei jak przyszli.

12. O obrocie towarowym powinien składownik każdego czasu być w stanie wyrachować się.

W tym celu duplikaty zamówień zwrócone z Magazynu tytoniowego mają być starannie przechowywane w okładce, zaś poszczególne zamówienia mają być bez przerwy prowadzone w ewidencyi na osobnym zapisku przy uwidocznieniu liczby i daty zamówienia jakoteż pełnej wartości taryfowej wyrobów (bez strącenia prowizyi); zapisek ten ma być również przechowany w okładce.

W taki sam sposób należy również zamówienia przydzielonych trafik i zapiski wydanych wyrobów dla własnej trafiki składać do osobnych arkuszy okładkowych a to osobno i chronologicznie dla każdej trafiki, jakoteż prowadzić je w ewidencyi na osobnym zapisku z podaniem liczby, daty i pełnej wartości taryfowej zamówienia trafikanta względnie pobrania do własnej trafiki.

Zapiski te mają być zamykane co roku z dniem 31. grudnia i zakładane na nowo 1. stycznia nowego roku.

W dniu 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku ma się zapasy składu zinwentaryzować i obliczyć wartość taryfową zapasów. Rezultat inwentury ma być wpisany na formularzu zamówień i przedłożony Komendzie Obwodowej do dnia 10 najbliższego miesiąca. Do wykazu inwentury z dn. 31. grudnia należy dołączyć konsygnacyę sprzedaży według przepisanego wzoru B).

13. Zarządzenia tego regulaminu jakoteż inne w przyszłości wydać się mające instrukcye obowiązują Składowników tytoniu; są oni obowiązani zastosować się do wszystkich wskazówek i zarządzeń władz i organów kontrolnych.

14. Organom kontrolnym ma być dozwolony każdego czasu wstęp do lokalu przedsiębiorstwa, wgląd i kontrola prowadzonych zapisków.

15. Składownicy są dalej zobowiązani popierać o ile możności interesa monopolu tytoniowego i donosić o wszelkich doszłych do ich wiadomości przestępstwach w tym kierunku.

16. Składownik tytoniu lub tegoż zastępca niestosujący się do przepisów regulaminu będzie karany oprócz utraty koncesyi karą pieniężną według § 7 rozp. nacz. wodza Armii z dn. 26. lipca 1915 № 28.

17. Formularze zamówień i wszelkie inne potrzebne druki są do nabycia w magazynie tytoniowym za zwrotem kosztów.

Wzór A.

Wykaz dochodów i wydatków.

Składowni tytoniu .... w ....

za czas od .... do .... 191 ......

Siedziba składu (dokładny adres) ....

Siedziba trafiki składowni ....

Miejsce poboru tytoniu dla składowni ....

Odległość składowni od magazynu tytoniowego w kilometrach ....

Ilość poborów tytoniu Składowni ....

Ilość trafik przydzielonych składowni ....

Wartość taryfowa wydanego materyału

a) dla trafiki składowni .... K. .... h.

b) dla przydzielonych trafik .... K. .... h.

Razem .... K. .... h.

Dochód.

	K.	h.
.... % prowizya składowni od otrzymanych wyrobów tytoniowych wartości .... K. .... h. .... wynosi		
Dochód brutto z trafiki składowni		
Razem dochód .		

Wydatki.

	K.	h.
Czynsz za lokal sprzedaży tytoniu		
Oświetlenie i opał		
Czyszczenie		
Koszta poboru tytoniu ewent. koszta zwrotu		
Wydatek na personal		
Wydatek na asekuracyę		
Procent od kapitału obrotowego		
Zwrot zysku		
Podatki i opłaty od sprzedaży tytoniu		
Inne drobne wydatki		
Razem wydatki .		
Czysty zysk .		

UWAGA: Czysty dochód ze sprzedaży w trafice ubocznych artykułów, stempli i t. p.		

Wzór B.

Konsygnacja sprzedaży

Składowni tytoniu w ....

za czas od .... do 19

Ilość poborów tytoniu ....

Przychód:

	K.	h.
Wartość taryfowa początkowego zapasu, (względnie inwentowanego zapasu przy przedłożeniu ostatniej konsygnacyi sprzedaży)........		
Wartość taryfowa otrzymanych wyrobów tytoniowych........		
Razem przychód:		

Wartość taryfowa rozchodu dla:

L. p.	Nazwisko trafikanta	Siedziba i dokładny adres	K.	h.
1	trafika składowni			
2	N. N.			
3	N. N.			
	Inny rozchód, straty i t. p.			
		Razem rozchód .		
		pozostaje wartość rachunkowa zapasu........		
		w porównaniu z wartością inwentowanego zapasu........		
		więcej, mniej........		

UWAGA: Większe kwoty przy ostatniej pozycyi «inny rozchód» należy wyjaśnić, także większe różnice między rachunkową, a faktyczną wartością zapasu.

C. Regulamin dla Trafikantów.

1. Sprzedaż wyrobów tytoniowych dla konsumentów wykonują trafikanci.

2. Lokal sprzedaży musi być jasny, suchy, czysty i dostępny wprost z ulicy; wszystkie wyroby tytoniowe mają być ułożone w szafach lub na półkach oszklonych w porządku według dat wyrobu.

3. W lokalu sprzedaży nie wolno przechowywać takich artykułów, których woń może szkodliwie działać na wyroby tytoniowe, jak śledzie, nafta, skóry i t. p.

4. Na zewnątrz ma być lokal oznaczony wyraźnym napisem «c. i k. Sprzedaż tytoniu».

5. Koncesya i cennik wyrobów tytoniowych ma być w lokalu umieszczony w miejscu widocznem.

6. Potrzebne wyroby tytoniowe otrzymuje trafikant z tej składowni, do której został przydzielony, za przedłożeniem zamówienia i po złożeniu przypadającej ceny kupna (cena taryfowa z potrąceniem 10⁰/₀). Składownik wpisuje wydane wyroby do książki poborowej, którą trafikant ma przynieść do każdego poboru. Książkę poborową ma trafikant miesięcznie zamykać (rachunek zesumować).

7. Trafikant jest obowiązany ściśle przestrzegać cen ustanowionych cennikiem. Nie wolno sprzedawać żadnych innych wyrobów tytoniowych jak tylko te, które dopuszczone zostały do sprzedaży przez Zarząd monopolu tytoniowego.

8. Surowo jest zakazana wszelka manipulacya na niekorzyść ilości lub jakości towaru, jak ujmowanie tytoniu z paczek, mieszanie różnych gatunków tytoniu, dodawanie obcych substancyj, sprzedaż papierosów własnego wyrobu.

9. Z kupującymi należy obchodzić się uprzejmie i załatwiać ich po kolei jak przyszli.

10. Trafikant powinien posiadać o ile możności zapas tytoniu, wystarczający na 5 do 7 dni.

11. Zarządzenia tego regulaminu jakoteż inne w przyszłości wydać się mające instrukcye obowiązują trafikanta, ma on poddać się wszelkim wskazówkom i zarządzeniom władz i organów kontrolnych.

12. Organom kontrolnym ma być dozwolony każdego czasu wstęp do lokalu przedsiębiorstwa, wgląd do prowadzonych zapisków i ich kontrola.

13. Trafikant jest zobowiązany popierać o ile możności interesa monopolu tytoniowego i donosić o wszelkich doszłych do jego wiadomości przestępstwach w tym kierunku.

15. Trafikant nie stosujący się do przepisów niniejszego regulaminu będzie karany oprócz utraty koncesyi karą pieniężną według § 7 rozp. nacz. Wodza armii z dn. 26. lipca 1915 № 28 Dz. rozp.

16. Książki poborowe i formularze zamówień na tytoń otrzymują składownicy w magazynie tytoniowym za zwrotem kosztów.

D. CENNIK

wyrobów tytoniowych w obszarze okupowanym

ważny od 15. marca 1916.

L. p.	NAZWA WYROBÓW TYTONIOWYCH		Detaliczna cena za 1 szt. K.	h.
	A. Cygara.			
	Cygara Luksusowe:			
1	**Ideales,** w pudełkach po 25 szt. / w pakietach po 4 ,,	Cygara te są sporządzone w sposób hawański z najprzedniejszych liści Havana.	1	—
2	**Victorias,** w pudełkach po 25 ,, / w pakietach po 4 ,,		—	65
3	**Entreactos,** w pudełkach po 25 ,, / w pakietach po 4 ,,		—	50
4	**Imperatores,** w pudełkach po 25 szt.	cygara lekkie sporządzone z liści Havana oraz z innych dobrych zagr. tytoni.	—	70
5	**Aromaticos,** ,, ,, ,, ,,		—	45
6	**Graciosas,** ,, ,, ,, ,,		—	35
	Przednie Cygara:			
7	**Regalitas,** w pudełkach po 100 i 25 szt.	oraz w kartonach po 5 szt.	—	24
8	**Trabucos,** ,, ,, ,, ,,		—	20
9	**Britanica,** ,, ,, ,, ,,		—	18
10	**Palmas,** ,, po 25 sztuk i w kartonach po 10 szt.		—	16
11	**Panetelas,** ,, po 100 i 25 sztuk		—	17
12	**Operas,** ,, po ,, ,,		—	16
13	**Palmitas,** ,, po 25 sztuk i w kartonach po 10 szt.		—	12
	Średnie cygara:			
14	**Cuba-Portorico,** w pakietach po 100 sztuk		—	12
15	**Virginier,** ,, po 50 sztuk		—	12
16	**Brasil-Virginier,** w kartonach po 100 sztuk		—	10
17	**Rosita,** (z małą ilością nikotyny) w pudełkach po 100 szt.		—	10
18	**Portorico,** w pakietach po 100 szt.		—	9
	Zwykłe cygara:			
19	**Virginiosa,** w kartonach po 50 szt.		—	9
20	**Gemischte Ausländer,** w pakietach po 100 sztuk		—	7
21	**Cigarillos,** w etui po 20 sztuk		—	7
22	**Kleine Inländer,** w pakietach po 100 szt.		—	5
	B. Papierosy.			
1	**Amneris,** ze złoconym ustnikiem, w kartonie po 100 i 25 szt.		—	10
2	**Theba,** z korkowym ustnikiem, ,, ,, ,, ,,		—	8
3	**Nil,** bez ustnika, w kasetkach po 100 i 20 sztuk		—	8
4	**Moeris,** z ustnikiem i watą w kartonach po 100 i 25 sztuk		—	7
5	**Sultan,** z ustnikiem, w kartonach po 50 sztuk		—	6
6	**Memphis,** bez ,, ,, po 100 ,,		—	6
7	**Kaiser,** z ,, ,, po 50 ,,		—	5
8	**Damen,** z ,, ,, po 50 ,,		—	5
9	**Hercegovina,** z ,, ,, po 50 ,,		—	5
10	**Spott,** bez ,, ,, po 100-50 i 10 sztuk		—	$3^1/_2$

L. p.	NAZWA WYROBÓW TYTONIOWYCH	Detaliczna cena za 1 szt. K.	h.
11	**Dalmatiner**, z ustnikiem w kartonach po 50 sztuk	—	4
12	**Drama**, bez „ „ po 100 „	—	$2^1/_2$
13	**Donau**, z „ „ po 50 „	—	$2^1/_2$
14	**Virginier**, z „ „ po 100 „		$2^1/_2$
15	**Ungarische**, bez „ „ po 100 „	—	$1^1/_2$
16	**Mirjam**, ze złoconym ustnikiem w kartonach po 100 i 10 sztuk	—	$5^1/_2$
17	**Divia**, w kartonach po 100 i 10 sztuk	—	$5^1/_2$
	C. Tytonie.	Cena det. za pakiet paczkę karton	
1	**Najprzedniejszy turecki**, cienko i grubo krajany w karton 100 gram	7	—
2	**Przedni turecki**, (Macedoński) w pakietach 100 gram	4	80
	w paczkach 25 „	1	20
3	**Przedni Hercegovina**, w pakietach 100 gram	3	20
	w paczkach 25 „	—	80
4	**Średni turecki**, w pakietach 100 gram	2	40
	w paczkach 25 „	—	60
5	**Drama**, w pakietach 100 gram	1	60
	w paczkach 25 „	—	40
6	**Krull**, w pakietach 100 gram	1	04
	w paczkach 25 „	—	26
7	**Knaster**, w paczkach 25 gram	—	22
8	Najprzedniejszy „**Trzech Króli**“, w pakietach 100 gram	—	88
	w paczkach 25 „	—	22
9	Najprzedniejszy **węgierski** tytoń do papierosów w paczkach 25 gram	—	30
10	Przedni **węgierski**, krótko lub długo krajany w pakietach 100 gram	—	80
	w paczkach 25 „	—	20
11	Średni **węgierski**, w pakietach 100 gram	—	56
	w paczkach 25 „	—	14
12	Przedni **Galizier**, w pakietach 100 gram	—	56
	w paczkach 25 „	—	14
13	**Pograniczny, turecki** w paczkach 25 gram	—	24
14	**Cserbel**, w paczkach 30 gram	—	12
15	**Krajowy**, w pakietach 70 gram	—	28
	w paczkach 30 „	—	12
16	**Pograniczny**, II sorty, cienko krajany w pakietach 100 gram	—	33
	„ „ 30 „	—	10
17	**Debreczyński**, w pakietach 30 gram	—	10
18	**Krajowy**, „ „ „ „	—	10
19	**Pograniczny**, III sorty, w paczkach 30 gram	—	9
	D. Tabaka.		
1	**Wiedeńska Rape**, w pakietach 250 gram	2	—
2	**Scaglia di lusso**, grossetta / sottile w pakietaeh 250 gram	2	—
3	**Jnländer**, w pakietach 500 gram	2	—
	„ „ 250 „	1	—
4	**Tabaka pograniczna**, w pakietach 500 gram	1	50
	„ „ 250 „	—	75
	w paczkach 50 „	—	16
5	**Rosyjska**, w paczkach 50 gram	—	16
	E. Specyalne cygara.	za 1 sztukę	
1	**Coronas**, w pudełkach po 10 sztuk	—	75
2	**Regalia Favorita**, w pudełkach po 50 i 25 sztuk	—	32
3	**Operas especial**, „ „ po 50 i 25 „	—	32

L. p.	NAZWA WYROBÓW TYTONIOWYCH	Detaliczna cena za 1 szt. K.	h.
4	**Trabucos especial**, w pudełkach po 100 i 25 sztuk	—	28
5	**Regalia**, „ „ po 100 i 25 „	—	27
6	**Prensados**, „ „ po 100 i 50 „	—	26
7	**Selectos**, słabo nikotyzowane po 25 „	—	24
8	**Medianos**, „ „ po 100 i 25 „	—	24
9	**Regalia Media**, „ „ po 100 i 25 „	—	24
10	**Havana Virginier**, w pudełkach po 100 i 50 „	—	24
11	**Brevas**, „ po 100 i 50 „	—	22
12	**Trabuquillos**, „ po 100 i 25 „	—	20
13	**Portorico especial**, „ po 100 i 25 „	—	20
14	**Pigmeos**, „ po 25 „	—	18
15	**Galanes**, „ po 100 i 25 „	—	16
16	**Virginier especial**, „ po 100 „	—	12
17	**Senoritas**, „ po 100 szt. i w etui po 10 szt.	—	12
18	**Damas**, „ po 100 i 50 sztuk	—	12
19	**Infahtos**, „ po 100 „	—	12
	F. Specyalne papierosy.		
1	**Coronas**, z złoconym ustnikiem w kasetkach po 100 sztuk i w kartonach po 25 sztuk	—	14
2	**Sphinx**, „ „ „ „ po 100 „ „ po 25 „	—	12
3	**La fleur**, z ustnikiem w kartonach po 50 i 10 sztuk	—	9
4	**La favorite**, „ „ po 50 i 10 „	—	8
5	**Khedive**, bez ustnika w kasetkach po 100 szt. i w kartonach po 25 sztuk	—	8
6	**Dames**, z ustnikiem „ po 100 „ „ po 25 „	—	7
7	**Princessas**, „ w kartonach po 50 i 10 sztuk	—	7
8	**Egipskie**, III sorty, bez ustnika w kartonach po 100 i 25 sztuk	—	7
	G. Specyalne tytonie.	za kasetkę, karton pakiet	
1	**Sultan flor**, krajany dwojako (a) 0·4 mm) w kasetkach po (200 g.	24	—
	(b) 0·7 mm) w kasetkach po (100 g.	12	—
2	**Najprzedniejszy turecki**, krajany dwojako (a) 0·4 mm) w kasetkach po (200 g.	20	—
	(b) 0·7 mm) w kasetkach po (100 g.	10	—
3	Przedni **Kir**, w kartonach 100 gram	6	50
4	Przedni **Pursitschan**, w kartonach	6	—
5	Najprzedniejszy **Hercegovina**, w kartonach	5	80
6	**Varinas**, w pudełkach 100 gram	1	50
7	**Kaisermischung**, „ „	1	30
8	Najprzedniejszy **węgierski**, (długo krajany) (krótko „) w pakietach 100 gram	1	10
	H. Papierosy wyrobu niemieckiego.	za 1 sztukę	
1	**Rittmeister**, z ustnikiem papierowym lub złoconym	—	$5^1/_2$
2	**Reichsadler**	—	6
3	**Kaiser Dubec**	—	8
	I. Papierosy wyrobu duńskiego:		
1	**Diplomat**	—	8
2	**Cairo**	—	8
3	**Nobel 50**	—	4

178.

Papierosy zagraniczne.

AS № 3423-16-FA.

W najbliższym czasie pojawią się u trafikantów następujące papierosy zagranicznej marki:

a) niemieckiego wyrobu w pudełkach bez banderoli;

1.	Rittmeister (z ustnikiem kartonowym lub złoconym)			
		w cenie po	$5^1/_2$	halerzy za sztukę
2.	Reichsadler	„ „	6	„ „
3.	Kaiser Dubec	„ „	8	„ „

b) duńskiego wyrobu:

1.	Diplomat	w cenie po	8	„ „
2.	Cairo	„ „	8	„ „
3.	Nobel 50	„ „	4	„ „

Powyżse papierosy jako pochodzące z c. i k. magazynów tytoniowych są dopuszczone do powszechnej sprzedaży.

Opłaty konsumcyjne.

179.

Opłata konsumcyjna od drożdży.

№ 3865-16-F. A. 12-V-1916.

I.

Drożdże zagraniczne i krajowe podlegają opłacie konsumcyjnej po 64 hal. od funta rosyjskiego.

Opodatkowanie drożdży ma się odbywać przez użycie banderoli.

Urząd celny odsyła drożdże zagraniczne w celu obanderolowania do Oddziału straży skarbowej w Strzemieszycach, gdzie austr.-węg. kartel drożdżowy posiada główny skład, w którym będzie się drożdże pakowało.

Szczegóły tego postępowania będą później oznaczone.

II.

Podatku konsumcyjnego od zagranicznych zapałek, tutek cygaretowych i papierków cygaretowych narazie jeszcze się nie pobiera.

W kraju wyprodukowane tutki i papierki cygaretowe także nie podlegają opłacie konsumcyjnej.

Przy tych artykułach zawarta jest opłata konsumcyjna już w opłacie celnej.

III.

Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 15 maja 1916 roku

Od drożdży, na które przed 15 maja 1916 roku nie nałożono opłaty konsumcyjnej— 64 hal. od funta rosyjskiego—a które w dniu 16 maja 1916 będą w obrocie u kupców albo, w transporcie, będzie pobrana dodatkowa opłata konsumcyjna. Opłata ta wynosi różnicę między dotychczasową a obecną opłatą.

Aż do nadejścia banderoli będzie się pobierać opłatę banderolową gotówką, a uiszczenie jej zaznaczy się w odpowiedni sposób na opakowaniu.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy w dniu 16 maja 1916 będą mieli na składzie lub w drodze do składu drożdże, aby zgłosili ilość zapasów drożdży w najbliższym posterunku straży skarbowej.

Niezastosowanie się do powyższego wezwania będzie karane według postanowień Naczelnego Wodza z dnia 19 sierpnia 1915 roku (Dziennik rozporządzeń Polski № 30).

180.

Oclenie i banderolowanie drożdży.

(Dodatek do tut. rozp. z dnia 12. V. 1916 № 3865-16-F. A.)

№ 3936-16-F. A. 18. V. 1916.

Każdą posyłkę drożdży, przywożoną do krajów, okupowanych przez c. i k. wojska, po ocleniu w Urzędzie celnym przekazuje się do Komendy straży skarbowej w Strzemieszycach, gdzie się je banderoluje.

Jako list przesyłkowy służy opis na przepisanym druku, który składa się z trzech części i jest uzupełniony dopiskiem na górze: «und Begleitschein». Urząd cłowy sporządza ten opis.

Pierwsza część opisu zostaje w Urzędzie cłowym.

Druga część (statystyczna) «Statistische Erklärung» jest awizem, który przesyła się Komendzie straży skarbowej w Strzemieszycach.

Trzecią część opisu dostaje strona, która cło opłaciła, jako kwit na zapłacone cło. Z tym kwitem udaje się strona do Komendy straży skarbowej. Organ straży skarbowej opodatkowuje (banderoluje) posyłkę, uwidacznia daty opodatkowania na odwrotnej stronie awizu i kwitu cłowego i podpisuje. Kwit potem wręcza się stronie, a awizo się odsyła do Urzędu cłowego.

Urzędowego cłowego zapieczętowania (plomby) przesyłek drożdży ze strony Urzędu cłowego nie zarządzono.

C ł o.

181.

Linia cłowa.

(Rozp. Wojsk. Jener.-Guber. z dn. 21 marca 1916 r. № 3162).

№ 3353-16-F. A.

Z dniem 15 marca 1916 roku został wprowadzony monopol tytoniowy na obszarze krajów, okupowanych drzez c. i k. wojska austryacko-węgierskie.

Przywóz tytoniu i wyrobów tytoniowych z krajów, okupowanych przez ces. niem. wojska, przez granicę okupacyjną do kraju, okupowanego przez c. i k. wojska aus.-węg. jest zakazany. Taki sam zakaz dotyczy przywozu wódki i wyrobów spirytus.

Przywóz wspomnianych towarów do austr.-węg. obszaru okupowanego może się odbywać tylko drogami, gdzie są austr. urzędy celne, t. j. przez Szczakowę, Szczucin, Nadbrzezie, Majdan Sieniawski, Bełżec, Uhrynów i Brody.

Obwieszczenie to w niczem nie narusza wszelkich dotychczasowych rozporządzeń w sprawie ograniczeń obrotu towarów.

182.

Cło od zagranicznego tytoniu.

18-V-1916. № 2442-16-F. A.

Ustęp 2 tutejszego rozporządzenia № 5576-15 z dnia 13-X-1915 (Dz. urz. Rocz. I. Cz. IV. № 129) prostuje się w ten sposób, że zgłaszanie i oclenie zagranicznych wyrobów tytoniowych może mieć miejsce wyłącznie w c. k. Urzędach cłowych (a nie w Komendzie obwodowej).

IV. DZIAŁ SĄDOWNICTWO.

183.

Ustanowienie Substytuta notaryalnego w Opocznie.

Prez· 95-16. 0.5-5 1916.

Dekretem c. i k. generalnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 28 kwietnia 1916 Z. J. № 26749 został p. Lucyan Rusinowicz zamianowany zastępcą byłego notaryusza Wierzejskiego w Opocznie.

Oddział cywilny Sądu wojskowego.

184.

Wyroki sądowe.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie zasądził w drodze zwyczajnego postępowania polowego.

1. Józefa Sarwę z Brzustowic, obwodu opoczyńskiego za zbrodnię rabunku popełnioną w nocy z 29 na 30 sierpnia 1915 na skrzyżowaniu dróg Gelniów—Drzewica—Opoczno na osobach Antschla Jurkowicza i innych, na 3 lata ciężkiego obostrzonego więzienia. (K. 36/15 z 29. I. 16).

2. Andrzeja Wieprzka z Woli Załężnej obwodu opoczyńskiego za zbrodnię zgwałcenia

popełnioną w lecie 1915 w Woli Załężnej na 13-letniej Zofii Jędrejczyk na 5 lat ciężkiego obostrzonego więzienia. (K. 1/16 z 4. II. 16).

3. Ludwika Domańskiego z Tomaszowa, obwodu brzezińskiego za zbrodnię zakłócenia publicznego spokoju popełnioną 13 września w Stejku, obwodzie Opoczyńskim na 6 miesięcy ciężkiego, obostrzonego więzienia. (K. 53/15 z 11. III. 16).

4. Andrzeja Dembowskiego, przedtem pisarza gminnego w Studziannie, obwodzie opoczyńskim, za zbrodnię nadużycia władzy urzędowej popełnioną tamże w listopadzie 1915 przez naprowadzenie fałszywych okoliczności faktycznych w wygotowaniu urzędowem na 3 miesiące ciężkiego, obostrzonego więzienia. (K. 22/16 z 31. III. 16).

5. Piotr Miedziński z Rusinowa, obwodu opoczyńskiego i

6. Antoni Matuszczak z Cetenia, obwodu opoczyńskiego za zbrodnię kradzieży popełnioną w lecie 1915 w lesie rządowym koło Kłonny—pierwszy na 6, drugi na 4 miesiące ciężkiego i obostrzonego więzienia. (K. 55-15 z 24. III. 16).

7. Julian Fronciak, pospolitak 56 pułku piechoty z Makowa, powiatu myślenickiego w Galicyi za występki przeciw karności i porządkowi i naruszenie subordynacyi jakoteż za dwa przekroczenia dyscyplinarne popełnione w październiku 1915 częścią w Opocznie częścią w niewyśledzonych miejscowościach na 2 miesiące ścisłego aresztu. (K. 18-16 z 18. II. 16).

8. Konstanty Ołeksik,

9. Antoni Piątkowski i

10. Julian Dembowski, wszyscy z Kozienina, obwodu opoczyńskiego—pierwszy za zbrodnię gwałtu publicznego przez niebezpieczne pogróżki, występek przeciw bezpieczeństwu ciała i przekroczenie patentu o noszeniu i posiadaniu broni popełnione w listopadzie 1915 w Kozieninie na 8 miesięcy ciężkiego, obostrzonego więzienia, drugi za występek przeciw bezpieczeństwu ciała popełniony w tymże czasie i miejscu na 2 miesiące aresztu, trzeci za występek oszustwa i występek przeciw bezpieczeństwu ciała popełnione w listopadzie 1915 w Kozieninie na 4 miesiące aresztu. (K. 21-16 z 25. III. 16).

W drodze łaski obniżono powyższe kary, a mianowicie Ołeksikowi na 6 miesięcy, ciężkiego, obostrzonego więzienia, Dembowskiemu na 2¹/₂ miesiąca aresztu.

11. Jan Kazimierczyk, przedtem sołtys w Wrobnej - wsi, obwodzie opoczyńskim, za zbrodnię nadużycia władzy urzędowej popełnioną tamże w latach 1914 i 1915 na szkodę rozmaitych członków gminy przez nierównomierne rozdzielanie podwód na 2 miesiące ciężkiego, obostrzonego więzienia. (K. 47-15 z 8. IV. 16).

12. Józef Pieszczyk i Walenty Pieszczyk, obaj ze Zbożenny, obwodu opoczyńskiego—pierwszy za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała i występek złośliwego uszkodzenia cudzej własności popełnione 20 września 1915 w Zbożennie na 3 miesiące ciężkiego, obostrzonego więzienia, drugi za występek przeciw bezpieczeństwu ciała tamże w tymsamym czasie popełniony na tydzień aresztu.

185.

Listy gończe.

№ 7663/16.

Rosyjski jeniec, plutonowy Ospaw Mateusz, z rosyjskiego pułku piechoty № 260, urodzony w roku 1888 w Czulukowej, gubernii Tambowskiej, w Rosyi, tam przynależny, prawosławny, stanu wolnego, z zawodu ślusarz, 160 cm. wysoki, ma twarz okrągłą, ciemno-brunatne włosy, słabe brunatne wąsy i taką brode. Ubrany w płaską brunatną cywilną czapkę, w ciemno-brunatny cywilny płaszcz zimowy, takie same spodnie i w wysokie cywilne buty. Mówi i pisze po rosyjsku.

Rosyjski jeniec, infanterzysta, Spizen Paweł, z rosyjskiego pułku piechoty № 205, urodzony w roku 1893 w Białogrodzie, gubernii Smoleńskiej w Rosyi, tam przynależny, prawosławny, stanu wolnego, z zawodu ślusarz maszynowy, 166 cm. wysoki, ma okrągłą grubą twarz, blond włosy, bardzo rzadkie blond wąsy i niebieskie oczy. Ubrany w wysoką czarną czapkę cywilną, w ciemno-zielony w paski cywilny surdut, w czarny bardzo podarty cywilny płaszcz, w czarny rosyjski uniform z niebieskimi wyłogami, czerwonem obramowaniem i żółtymi guzikami (moskiewscy grenadjerzy), dalej w jasno-brunatną kamizelkę, w niebiesko-popielate spodnie cywilne i w podbite górskimi gwoździami trzewiki austryackiej piechoty wraz z rosyjskiemi cholewami. Mówi i pisze po rosyjsku.

Obydwaj nazwani umknęli w nocy z dnia 7 go na 8-go marca 1916 roku z robotniczego oddziału rosyjskich jeńców № 713 w Opocznie.

Wzywa się przeto wszystkie Komendy, Sądy i Władze oraz Organy bezpieczeństwa, ażeby w razie przydybania powyżej nazwanych przyaresztowali ich i tutaj dostawili.

Oddział robotniczy ros. jeńców № 713 w Opocznie.

№ 10892-16

Stanisław Michalak, urodz. i przynależny w Żychlinie, gmina Poczyna, zamieszkały w Skrzynkach obok Tomaszowa, 22 lat, obrządku rzym.-kat. stanu wolnego, robotnik, nie czyta i nie pisze, syn małżonków Józefa i Antoniny z Różyckich, mówi po polsku, wzrostu wielkiego blondyn, oczy: siwe, nos: podłużny, brwi jasne, usta i podbródek: proporcyonalne, twarz: podłużna.-

Tut. wyrokiem 7 kwietnia 1916. uznano go winnym, że dnia 7. lutego 1916 w Żarnowie w towarzystwie Małgorzaty Suchańskiej, Agaty Michałowskiej false Kostrzewa i Józefa Morawskiego skradł sztukę płótna wartości 30 k. z otwartego sklepu Mendla Kirschenzweiga i za to zasądzono go na karę ciężkiego więzienia przez 6 miesięcy z postem raz w miesiącu.-

Wyrok został zatwierdzony przez właściwego komendanta, atoli kara została w drodze łaski zniżona do 5 mięsięcy ciężkiego więzienia z postem raz w miesiącu.-

Dnia 4. maja 1916. został oddany do tut. szpitala i w nocy na 5.- 5 1916 o godz. 11.30 po poł. zbiegł ze szpitala.-

Wszystkie Komendy, Sądy i Władze bezpieczeństwa uprasza się o przyaresztowanie powyż. wymienionego w razie napotkania go i o odstawienie go do tut. Sądu.-

Sąd wojkowy c. i. k. Komendy obwodowej w Opocznie w maju 1916.-(ad K: 31-16

№ 10068/16.

Dnia 16. kwietnia 1916 uciekł z aresztu dezerter Mieczysław Matkowski, aresztowany z powodu zbrodni oszustwa.

Tenże ma około 26 lat, wzrostu średniego, ma ciemne włosy i mały ciemny wąs, piwne oczy, podługowaty nos, okrągły podbródek i zapadłe policzki.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze i organy bezpieczeństwa, aby za tym wyżej opisanym zbiegiem śledziły, w razie przychwytania aresztowały i odstawiły do najbliższego Sądu wojskowego.

Tomaszów, dnia 18. kwietnia 1916.

Kierownik Sądu (E. № 842).

№ 10736/16.

W nocy na 6 maja b. r. około godziny 4-ej rano zbiegli z aresztu polowego w Wierzbniku: znany bandyta Wojtek Marzec, względnie Gołębski, tudzież Franciszek Potrzeszcz.

1) Wojciech Marzec z Mirocic obwodu kieleckiego, lat 22, smukły, włosy czarne, krótko ostrzyżone, czarny mały wąsik, odziany w krótką ciemnogranatową marynarkę i ciemno-popielate spodnie, tudzież nosi ciemno-granatową, w kraju w użyciu będącą, czapkę ze skórzanym daszkiem.

Przebywał on zwykle w Bostowie, gmina Rzepin obwodu iłżeckiego, jakoteż w Jeziorku, Rzuchowie i w Trochowinach obwodu kieleckiego.

Jako szczególne znamię, posiada on na prawym policzku pod okiem bliznę, pochodzącą z postrzału.

2) Franciszek Potrzeszcz, w Gatce, gmina Mirzec obwodu iłżeckiego, urodzony, lat 20, do Gatki przynależny i tamże zamieszkały, średniego wzrostu, silnie zbudowany, jasne włosy i takiż mały wąsik, niebieskie oczy, szpiczasty nos, posiada, jako szczególne znamię, na prawym policzku różnej wielkości większą ilość ropiących wyprysków.

Ubrany był w ciemno-popielatą marynarkę i takiegoż koloru spodnie. Bliższego opisu jego odzienia nie posiada się.

Ostatnio wymieniony podejrzany był o zbrodnię zabójstwa, popełnioną w sierpniu 1914 roku na osobie Lejbusia Kupferschmieda z Gatki.

Temu, który wskaże ślady, prowadzące do ich ujęcia lub też sam ich pojmie, zapewnia się nagrodę w kwocie 500 Koron.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe i Władze bezpieczeństwa, aby za wyżej wymienionymi śledziły, w razie schwytania—przyaresztowały i odstawiły do Sądu Wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku lub innego bliżej położonego Sądu wojskowego.

Z c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Komendant obwodu

Tadeusz Wiktor

Pułkownik m. p.